

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 23. juni 2025
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Cenia Anne Spottog
Petersen
Sagsnr.: 2025-06703
Dok.: 3742640

Besvarelse af spørgsmål nr. 1166 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1166 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. maj 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1166 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Højesteret har netop afgjort, at nøgenvisitation i forbindelse med detentionsanbringelse ikke var lovligt. Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer dommen giver anledning til i regi af Politi og Kriminalforsorgen? Der henvises til dom afsagt den 22. maj 2025 i BS-46114/2024-HJR.”

Svar:

1. Justitsministeriet kan indledningsvis oplyse, at Højesteret den 22. maj 2025 afsagde dom i sagen BS-46114/2024-HJR. Sagen angik spørgsmålet om, hvorvidt en administrativ frihedsberøvelse og nøgenvisitation var lovlig, herunder om nøgenvisitationen var i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det fremgår af dommen om sagens baggrund, at appellanten blev anholdt på Islands Brygge den 31. maj 2021 omkring kl. 19.30, fordi han ikke oplyste korrekt navn, adresse og fødselsdato, da politiet i medfør af retsplejelovens § 750 forlangte det. Appellanten blev taget med på Station City, hvor politiet ændrede anholdelsen til en frihedsberøvelse efter politilovens § 11, stk. 4, idet politiet skønnede, at appellanten på grund af sin tilstand ikke var i stand til at tage vare på sig selv. Han blev kl. 19.55 anbragt i detentionen, og kl. 21.05 blev han løsladt. Appellanten blev i forbindelse med anbringelsen i detentionen nøgenvisiteret.

Højesteret fandt, at frihedsberøvelsen efter politiloven og den foreløbige anbringelse i detention var lovlig, men at frihedsberøvelsen ikke burde have været opretholdt efter kl. 20.10, hvorfor frihedsberøvelsen fra kl. 20.10 og indtil løsladelsen kl. 21.05 ikke var lovlig.

Højesteret fandt endvidere efter en samlet vurdering af begivenhedsforløbet, at nøgenvisitationen var i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Højesteret udtalte i den forbindelse, at politiet ikke havde oplyst tilstrækkeligt konkrete grunde, der gav anledning til at antage, at det var nødvendigt at visitere appellanten nogen som sket. Højesteret lagde endvidere vægt på, at nøgenvisitationen blev udført under magtanvendelse, hvor pågældende blev holdt nede og afklædt af flere betjente. Dog fandt Højesteret efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at politiet under nøgenvisitationen af appellanten inspicerede ham mellem ballerne

eller under penisforhuden, eller at han blev efterladt i detentionen uden mulighed for at dække sig til.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet er i gang med at udarbejde en ny vejledning om håndtering af berusede personer, herunder om detentionsanbringelse. Vejledningen har bl.a. til formål at beskrive den praktiske udmøntning af de relevante retsregler på området, herunder en nærmere beskrivelse af rammerne for politiets visitation af personer i forbindelse med en detentionsanbringelse.

Rigspolitiet er desuden i gang med at gennemgå Højesterets dom af 22. maj 2025 med henblik på at sikre, at beskrivelsen i den nye vejledning er i overensstemmelse med dommen.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen skal indledningsvis bemærke, at Højesterets afgørelse i sagen, som spørgsmålet henviser til, omhandlede en visitation af en borger, der blev frihedsberøvet kort tid forinden i medfør af bekendtgørelse om detentionsanbringelse. Visitationen vedrørte således politiets virksomhed.

Det kan generelt oplyses, at straffuldbyrdeleslovens § 60 indeholder regler om undersøgelse af den indsatte person og opholdsrum. I medfør af § 60, stk. 1, kan kriminalforsorgen uden retskendelse undersøge, hvilke effekter en indsat har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person, hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes, eller at sikkerhedshensyn iagttages, herunder når den indsatte indsættes i institutionen, hvis den indsatte mistænkes for uretmæssig besiddelse af effekter, før og efter besøg eller før og efter fravær fra institutionen eller opholdsafdelingen.

Af straffuldbyrdeleslovens § 60, stk. 4 og 5, fremgår det, at undersøgelse dog ikke må gennemføres, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb, ligesom undersøgelse skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader. Af stk. 6 fremgår

det, at undersøgelse, der indebærer afklædning, kun må foretages og overværes af personer af samme køn som den indsatte. Dette gælder dog ikke for sundhedspersonale.

Direktoratet for Kriminalforsorgen kan oplyse, at kriminalforsorgen er i gang med at udarbejde skriftlige retningslinjer for, hvordan undersøgelse kan foretages så skånsomt som muligt, og hvordan det sikres, at det tidsrum, den indsatte er afklædt, og derved udsættes for nøgenhed, er af kortest mulig varighed. Retningslinjerne forventes udsendt inden udgangen af 2025.”